

stemmelsen tilsigter, at forsvarer ikke som nu beskikkes i videre omfang indenfor den militære strafferetspleje end indenfor den borgerlige. I reglen om, at disciplinarmidler, når omstændighederne taler derfor, kan anvendes i stedet for straf for mindre forseelser og forsømmelser, er ordet „kan“ ændret til „bør“. Ved denne ændring er det indskærpet, at pålæg af straf bør undgås, sålænge det er forsvarligt at indskrænke sig til at bringe disciplinarmidler i anvendelse.

I overensstemmelse med en foran omtalt ændring i den militære straffelov er den militære retsplejelov ændret således, at der uden dom kan pålægges indtil 60 dages kvarter- eller vagtarrest og for ikke tjenstgørendes vedkommende 60 dages hæfte.

Loven foreskriver udtrykkelig, at der, når en straf er pålagt, uopholdeligt skal gives den pågældende *meddelelse* herom og om de ham ifølge den militære retsplejelov tilkommende beføjelser, idet det herved sikres, at den, hvem straf pålægges, får klar meddelelse om de udveje, loven åbner ham for en fornyet prøvelse. Såfremt straffen ikke er pålagt af rettergangschefen, skal det således tilkendegives den pågældende, at han har en betænkningstid på 2×24 timer, og at han indenfor dette tidsrum har ret til at få sagen forelagt domstolene eller rettergangschefen til afgørelse, samt at han i dette sidste tilfælde ikke fortaber sin ret til at få sagen afgjort ved dom.

Ved 1. behandling af de to lovforslag gav ordførerne for socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti, det radikale venstre og retsforbundet tilslutning til lovforslagene, hvis enkeltheder de fandt bedst egnede til gennemgang i et udvalg. *Fuglsang* (DK) betegnede lovforslagene som fremskridt i sammenligning med bestående regler, men fandt samtidig adskillige betydelige mangler i flere af bestemmelserne. I sine svarbemærkninger til ordførerne udtalte *forsvarsministeren*, at han håbede engang i løbet af folketingsåret 1954—55 at være i stand til at fremsætte forslag både vedrørende de spørgsmål om disciplinære straffe og om de militære rettergangschefers beføjelser, som nu behandledes af det af ministeren nedsatte udvalg.

I folketingsudvalgets betænkning, der var enstemmig, stilledes enkelte ændringsforslag, deriblandt ændringsforslag om, at de to love sammen med loven om talsmænd og klageadgang, jfr. følgende sag, skulle træde i kraft 3 måneder efter deres stadfæstelse.